



HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2016)0236

Tullien ulkopuoliset esteet sisämarkkinoilla

Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. toukokuuta 2016 tullien ulkopuolisista esteistä sisämarkkinoilla (2015/2346(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 28. lokakuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Sisämarkkinoiden päivitys: enemmän mahdollisuuksia kansalaisille ja yrityksille” (COM(2015)0550),
 - ottaa huomioon 28. lokakuuta 2015 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”A Single Market Strategy for Europe – Analysis and evidence” (SWD(2015)0202),
 - ottaa huomioon 28. lokakuuta 2015 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Report on Single Market Integration and Competitiveness in the EU and its Member States” (SWD(2015)0203),
 - ottaa huomioon syyskuussa 2014 laaditun Euroopan parlamentin tutkimuspalvelujen pääosaston tutkimuksen ”The Cost of Non-Europe in the Single Market” (Euroopan yhdentymisen toteutumattomuuden kustannukset sisämarkkinoilla),
 - ottaa huomioon 11. syyskuuta 2013 antamansa päätöslauselman palveluiden sisämarkkinoista: tilanneselvitys ja tulevat toimet¹,
 - ottaa huomioon 11. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman Euroopan vähittäiskaupan toimintasuunnitelmasta kaikkien toimijoiden eduksi²,
 - ottaa huomioon lokakuussa 2015 verkossa julkaistun sisämarkkinoiden tulostaulun,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön (A8-0160/2016),
- A. toteaa, että unionin sisämarkkinat ovat erittäin tärkeitä eurooppalaisille talouksille;

¹ EUVL C 93, 9.3.2016, s. 84.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0580.

- B. toteaa, että arvioiden mukaan tavaroiden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden ja julkisten hankintojen sisämarkkinoiden sekä digitaalitalouden ja kuluttajalainsäädännön päätökseen saattaminen tuottaisi taloudellista hyötyä 651 miljardista eurosta 1,1 biljoonaan euroon vuosittain, mikä vastaisi 5–8,63:a prosenttia unionin bkt:stä;
- C. toteaa, että sisämarkkinoiden perustamisesta on kulunut yli 20 vuotta, mutta perusteettomat tullien ulkopuoliset esteet vaikuttavat edelleen tavaroiden ja palvelujen kauppaan ja vapaaseen liikkuvuuteen jäsenvaltioiden välillä; toteaa, että nämä tullien ulkopuoliset esteet voivat perustua protektionismiin ja niihin voi liittyä byrokraattisia haasteita, jotka ovat hyvin usein tarkoitukseensa nähden kohtuuttomia;
- D. toteaa, että vaikka palvelujen sisämarkkinoiden osuuden arvioidaan olevan noin 70 prosenttia unionin taloudesta, sen osuus unionin sisäisestä kaupasta on ainoastaan noin 20 prosenttia;
- E. toteaa, että säännellyistä ammateista 25:tä prosenttia säännellään vain yhdessä jäsenvaltiossa;
- F. toteaa, että toimivien digitaalisten sisämarkkinoiden tuottamaksi potentiaalisiksi hyödyksi on arvioitu noin 415 miljardia euroa vuodessa, minkä lisäksi bkt:n kasvun on arvioitu olevan noin 0,4 prosenttia vuonna 2020; toteaa lisäksi, että EU:n lainsäädännössä on lukuisia aukkoja, jotka haittaavat sen asianmukaista toimintaa;
- G. toteaa, että uusista pk-yrityksistä, mikroyrityksistä ja aloittelevista yrityksistä vain 2 prosenttia on laajentanut toimintaansa yli rajojen ulkomaisten suorien investointien turvin;
- H. toteaa, että kuluttajien kannalta sisämarkkinoiden puutteet, mukaan lukien unionin lainsäädännön epätäydellinen tai sisämarkkinoiden tavoitteiden kanssa ristiriitainen täytäntöönpano, vähentävät monissa tapauksissa valinnanvaraa ja nostavat tuotteiden ja palvelujen hintaa;
- I. toteaa, että yrityksille kustannukset merkitsevät kalliimpia toimitusketjuja, mikä tekee niiden omista tuotteista hintavampia, tai yrityspalveluiden saatavuuden heikkenemistä, mikä haittaa niiden kilpailukykyä; toteaa, että kilpailulle avoimet markkinat edistävät innovointia;
- J. katsoo, että nykyisen alv-järjestelmän monimutkaisuutta voidaan myös pitää tullien ulkopuolisena esteenä;
- K. katsoo, että jäsenvaltioiden ja monikansallisten suuryritysten välisiä kilpailun vastaisia verosopimuksia voidaan pitää perusteettomana tullien ulkopuolisena esteenä;
- L. katsoo, että yritysten ja yksityishenkilöiden rajat ylittävälle toiminnalle sisämarkkinoilla on olemassa huomattavia esteitä, jotka johtuvat laadukkaiden tietojen, tukipalvelujen ja verkossa noudatettavien menettelyjen puutteesta, jonka seurauksena hallinnollinen taakka on tullut raskaaksi ja sääntöjen noudattaminen erittäin kalliiksi;
- M. katsoo, että esteiden ja kustannuksien seuranta on hajanaista ja epäjärjestelmällistä, minkä lisäksi esteitä ja kustannuksia ei ole selvästi ja määrällisesti määritetty, mikä vaikeuttaa politiikkatoimien asettamista tärkeysjärjestykseen;

I. Asiayhteys ja poliittiset tavoitteet

1. panee merkille, että huolimatta tulliesteiden poistamisesta 1. heinäkuuta 1968 tullien ulkopuoliset esteet, kuten perusteettomat tuotteisiin, palveluntarjoajiin ja palvelujen tarjoamisen ehtoihin sovellettavat kansalliset tekniset säännöt ja sääntelyyn liittyvät ja muut vaatimukset ja byrokratia, haittaavat edelleen tavaroiden ja palveluiden vapaata liikkuvuutta; korostaa, että sisämarkkinoiden vahvistaminen edellyttää unionilta ja jäsenvaltioilta kiireellisiä toimia tällaisten tullien ulkopuolisten esteiden torjumiseksi;
2. pitää tullien ulkopuolisia esteitä suhteettomina tai syrjivinä sääntelytoimina, jotka aiheuttavat markkinoille pyrkivälle yritykselle taakan tai kustannuksen, jota ei aiheudu markkinoilla jo toimiville yrityksille, tai muille kuin kansallisille yrityksille kustannuksen, jota ei aiheudu kotimaisille yrityksille, mutta toteaa, että tämä ei rajoita jäsenvaltioiden oikeutta säännellä ja pyrkiä oikeutettuihin poliittisiin tavoitteisiin, kuten ympäristönsuojeluun ja kuluttajien tai työntekijöiden oikeuksien suojeluun;
3. katsoo, että monitasoisesta hallinnosta voi aiheutua kansallisen tason eroavuuksia; katsoo, että sääntelyä koskevan päätöksenteon kaikilla tasoilla on ymmärrettävä, että toimenpiteiden on oltava oikeasuhteisia ja edistettävä oikeutettuja julkisen politiikan tavoitteita; katsoo, että toimintapolitiikkaa koskevien käytäntöjen ja sääntelykäytäntöjen yhtenevyydellä ja johdonmukaisuudella voidaan merkittävästi vähentää tullien ulkopuolisia esteitä;
4. katsoo, että silloin kun tullien ulkopuoliset esteet voidaan katsoa oikeasuhteisiksi, tietoa erilaisista kansallisista sääntelyvaatimuksista olisi oltava helposti saatavilla ja asiaan liittyvän ilmoitettavien tietojen antamisen ja menettelyjen päätökseen saattamisen oltava mahdollisimman käyttäjäystävällistä; katsoo, että nykyisen erilaisten yhteyspisteiden, kuten tuoteyhteyspisteiden ja keskitettyjen yhteyspisteiden, varaan rakennetun järjestelmän täytäntöönpano on ollut epäjohdonmukaista jäsenvaltioissa ja että se on liian monimutkaista; muistuttaa, että on tärkeää vahvistaa ja virtaviivaistaa pk-yrityksiä koskevia olemassa olevia sisämarkkinavälineitä, jotta voidaan yksinkertaistaa niiden rajat ylittävää laajentumista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään enemmän huomiota näiden järjestelmien tehostamiseen ja parantamiseen ja korostaa erityisesti tarvetta kohentaa nopeasti keskitettyjä asiointipisteitä; kehottaa komissiota raportoimaan parlamentille edistymisestä ja seuraavista toimenpiteistä vuoden 2016 loppuun mennessä; painottaa, että jäsenvaltioihin tehtävien investointien houkuttelevuus kasvaa, jos jäsenvaltioista saadaan entistä avoimempia ja esteettömämpiä sääntelyvaatimusten suhteen;
5. katsoo, että digitaalisista sisämarkkinoista annetussa komission tiedonannossa esitetty aloite yhdestä kaikenkattavasta portaalista on myönteinen askel; kehottaa painokkaasti komissiota perustamaan yrityksiä ja kuluttajia varten keskitetyn yhteyspisteen, jossa annetaan kaikkea sisämarkkinoihin liittyvää tietoa, tukea ja ongelmanratkaisua ja jossa annetaan tietoa kansallisista ja unionin laajuisista menettelyistä, joita tarvitaan rajat ylittävässä toiminnassa unionissa;
6. ottaa huomioon, että komission ja jäsenvaltioiden yhteistyö, jolla pyritään parantamaan SOLVIT-verkon toimintaa, on tärkeää tullien ulkopuolisten esteiden poistamisen kannalta, erityisesti maantieteellisillä alueilla tai toimialoilla, joilla SOLVIT-verkkoa ei käytetä usein ja joilla toimivaltaiset viranomaiset eivät tarkastele kaikkia käsiteltäväksi toimitettuja asioita;

7. painottaa, että monille toisen jäsenvaltion markkinoille pyrkiville yrityksille ja erityisesti pk-yrityksille laajentuminen merkitsee edelleenkin niiden omasta näkökulmasta kansainvälistä kauppaa; painottaa, että pk-yrityksille, aloitteleville yrityksille ja innovatiivisille yrityksille, kuten erityisesti jakamistalouden yrityksille, olisi taattava täydet mahdollisuudet kasvaa rajat ylittävän kaupan välityksellä;
8. katsoo, että yksi unionin ja yksittäisten jäsenvaltioiden tehtävä olisi oltava tullien ulkopuolisten esteiden mahdollinen poistaminen, ellei niitä voida perustella ja elleivät ne vastaa tavoitteita, jotka on lueteltu Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan 3 kohdassa, jossa todetaan, että unionin perustana on erittäin kilpailukykyinen sosiaalinen markkinatalous;
9. muistuttaa, että digitaalisten sisämarkkinoiden strategia ja sisämarkkinastrategia Euroopalle sisältävät aloitteita, jotka olisi pantava nopeasti ja kunnianhimoisesti täytäntöön, jotta vähennetään tullien ulkopuolisia esteitä sisämarkkinoilla; korostaa, että on ratkaisevan tärkeää, että nämä aloitteet perustuvat sääntelyn parantamista koskeviin periaatteisiin ja mahdollisimman tehokkaisiin välineisiin, kuten yhteensovittamiseen ja vastavuoroiseen tunnustamiseen;

II. Laaja-alaiset tullien ulkopuoliset esteet

10. katsoo, että eroavuudet nykyisten direktiivien kansalliseen lainsäädäntöön sisällyttämisen vauhdissa ja tosiasiallisessa täytäntöönpanossa kansallisella tasolla luovat yrityksille oikeudellisesti epävarman tilanteen ja sisämarkkinoille vaihtelevat kilpailuolosuhteet;
11. katsoo, että kun komissio on kumonnut tarpeetonta unionin lainsäädäntöä, jäsenvaltioiden olisi toimittava ripeästi ja kumottava vastaavat kansalliset säännökset;
12. katsoo, että jäsenvaltioiden laajamittainen unionin oikeuden noudattamatta jättäminen on haitaksi sisämarkkinoille ja unionin kansalaisille; katsoo myös, että hidas osaksi kansallisen lainsäädännön saattamista koskeva menettely johtaa siihen, että jotkut jäsenvaltiot hyötyvät perusteettomasti jatketuista vaatimusten noudattamisen määräajoista; kehottaa jatkamaan yhteistyössä komission ja jäsenvaltioiden kesken sellaisen toimintakulttuurin edistämistä, jossa vaatimuksia noudatetaan, kuten sisämarkkinastrategiassa edellytetään; korostaa tarvetta puuttua nopeasti tilanteeseen, jos jäsenvaltiot eivät noudata vaatimuksia;
13. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään huomiota siihen, että joidenkin jäsenvaltioiden hallitukset sisällyttävät unionin oikeutta täytäntöön pannessaan osaksi kansallista lainsäädäntöä saatettuihin direktiiveihin lisäsääntöjä eli harjoittavat ylisääntelyä;
14. korostaa, että ulkomaisiin palveluntarjoajiin on viime aikoina sovellettu entistä enemmän tiukempia valvontatoimia; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että valvontatoimet ovat oikeasuhteisia, perusteltuja ja syrjimättömiä;
15. katsoo, että asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä saatettujen sääntöjen epä johdonmukainen valvonta jäsenvaltioissa aiheuttaa sisämarkkinoille samanlaista haittaa kuin myöhäinen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä; katsoo, että vaatimusten noudattamisesta ja valvonnasta tulee entistä haastavampaa, kun yleisesti

käytetyille määritelmille, jotka koskevat esimerkiksi jäljitettävyyttä ja markkinoille saattamista, annetaan eri merkityksiä eri säädöksissä;

16. katsoo, että samojen sääntöjen erilainen soveltaminen eri jäsenvaltioissa on omiaan luomaan uusia perusteettomia tullien ulkopuolisia esteitä; kehottaa komissiota toteuttamaan kaikki toimenpiteet eroavuuksien minimoimiseksi mahdollisimman varhaisessa vaiheessa;
17. katsoo, että komission olisi hyödynnettävä enemmän direktiivien täytäntöönpanoa koskevia suuntaviivoja, koska näin voitaisiin varmistaa täytäntöönpanon laajempi yhdenmukaistaminen;
18. panee merkille tuotemarkkinoiden sääntelyssä jatkuvasti esiintyvät kansallisen tason eroavuudet, joiden kanssa rajat ylittävää toimintaa harjoittavien yritysten on edelleen kamppailtava ja jotka liittyvät niin rajoitusten tasoon kuin eroavuuksiin jäsenvaltioiden välillä; katsoo, että tämä pakottaa yritykset tarpeettomasti mukauttamaan tuotteitaan ja palveluitaan moninaisten standardien ja toistuvien testausten mukaisiksi; katsoo, että tämä rajoittaa EU:n sisäistä kauppaa, vähentää kasvua ja vaikuttaa haitallisesti työpaikkojen luomiseen;
19. katsoo, että koska erilaisten tuotelinjojen tarve vähentää mittakaavaetua, oikeudellinen, taloudellinen tai muu taakka kohdistuu monin tavoin suhteettoman rankasti pk-yrityksiin ja mikroyrityksiin;
20. kiinnittää huomiota rajat ylittävien julkisten hankintojen tähän mennessä matalaan tasoon, sillä alle 20 prosenttia kaikista julkisista hankinnoista unionissa julkaistaan Euroopan laajuisilla foorumeilla ja vain 3,5 prosenttia sopimuksista myönnetään muiden jäsenvaltioiden yrityksille; kiinnittää huomiota siihen, että erityisesti pk-yrityksillä on vaikeuksia osallistua rajat ylittäviä julkisia hankintoja koskeviin tarjouskilpailuihin; pitää tässä mielessä tärkeinä niitä uusia EU:n direktiivejä julkisista hankinnoista ja käyttöoikeuksien myöntämisestä, jotka jäsenvaltioiden oli saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä huhtikuuhun 2016 mennessä; kehottaa jäsenvaltioita panemaan täysimääräisesti täytäntöön kyseisen lainsäädännön, myös täysin sähköiset julkiset hankintamenettelyt;
21. korostaa, että alv-vaatimuksien noudattamisesta aiheutuvat kustannukset ovat yksi suurimmista tullien ulkopuolisista esteistä; kehottaa esittämään käytännöllisiä ehdotuksia alv:n yksinkertaistamiseksi;
22. katsoo, että unionissa sovellettavia eri alv-järjestelmiä saatetaan pitää tullin ulkopuolisena esteenä; painottaa, että arvonlisäveron erityisjärjestelmä (VATMOSS) on hyvä keino tukea tämän esteen ylittämistä ja erityisesti pk-yrityksiä niiden rajat ylittävässä toiminnassa; toteaa, että arvonlisäveron erityisjärjestelmään liittyy vielä joitakin vähäisempiä ongelmia; kehottaa komissiota jatkamaan yritysten alv:n maksuvelvoitteiden helpottamista kaikkialla EU:ssa;
23. katsoo, että myös monet kansalliset hallintokäytännöt, kuten kansallisten elinten tai virastojen asiakirjojen virallistamista koskevat vaatimukset, johtavat perusteettomiin tullien ulkopuolisiin esteisiin; kehottaa painokkaasti jäsenvaltioita käyttämään sähköisen hallinnon ratkaisuja, joissa muun muassa asetetaan etusijalle yhteentoimivuus ja sähköiset allekirjoitukset, uudistaakseen julkishallintoaan ottaen esimerkiksi vaikkapa Virosta ja Tanskasta, asettamaan kansalaisten ja yritysten saataville enemmän ja

helppokäyttöisempiä sähköisiä palveluja sekä helpottamaan julkisen hallinnon rajat ylittävää yhteistyötä ja yhteentoimivuutta heikentämättä silti henkilötietojen suojaa; katsoo, että sähköisen hallinnon käyttö on yrityksille tärkeä väline, unohtamatta kuitenkin muita tiedonsaannin lähteitä tai saattamatta heikompaan asemaan niitä kansalaisia, joilla ei ole pääsyä digitaalisiin palveluihin;

24. kehottaa komissiota noudattamaan vakaata käytännön lähestymistapaa valvontaan ja varmistamaan, että jäsenvaltiot soveltavat asianmukaisesti sisämarkkinasääntöjä ja panevat ne asianmukaisesti täytäntöön; katsoo näin ollen, että osaksi kansallista lainsäädäntöä saatettujen direktiivien täytäntöönpanoprosessin koordinoitua olisi parannettava esimerkiksi komission järjestämällä seminaareilla, joissa käsitellään säädösten saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja vaihtamalla parhaita käytänteitä, jotta jäsenvaltioiden väliset erot voitaisiin minimoida varhaisessa vaiheessa;

III. Laaja-alaiset tullien ulkopuoliset esteet

Tavaroiden sisämarkkinat

25. painottaa vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen merkitystä sellaisten tavaroiden sisämarkkinoille pääsyn varmistamiseksi, joita ei ole yhdenmukaistettu unionin tasolla, ja tilanteissa, joissa jäsenvaltiot soveltavat tuotteisiin kansallisia, usein hyvin erilaisia, sääntöjä, joiden perustavoite on kuitenkin sama;
26. korostaa, että monet yritykset eivät ole tietoisia vastavuoroisesta tunnustamisesta ja uskovat, että niiden on noudatettava kohdejäsenvaltion kansallisia vaatimuksia tehdessään kauppaa sisämarkkinoilla;
27. kehottaa komissiota toimiin, joilla parannetaan vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamista; odottaa tämän osalta komission suunnitelmia lisätä tietoisuutta ja tarkistaa vastavuoroista tunnustamista koskevaa asetusta; katsoo, että yhdenmukaistaminen on myös tehokas keino varmistaa, että tavaroilla ja palveluilla on yhtäläinen pääsy sisämarkkinoille;

Palvelujen sisämarkkinat

28. pyytää kiinnittämään huomiota palvelujen tarjoajien erityisesti yrityspalvelujen, liikenteen ja rakentamisen aloilla kohtaamiin ongelmiin, jotka johtuvat monista erilaisista perusteettomista tai suhteettomista lupa-, rekisteröinti- ja ennakoilmoitusvaatimuksista tai tosiasiallista sijoittautumista koskevista vaatimuksista; painottaa, että tämä saattaa johtaa ulkomaisten palveluntarjoajien syrjintään, mikä loukkaisi palvelujen vapaan liikkuvuuden periaatetta; kehottaa tässä yhteydessä jatkamaan sähköisen hallinnon ja sähköisen rekisteröinnin järjestelmän kehittämistä, jotta yksinkertaistetaan prosessia palveluntarjoajien kannalta;
29. painottaa, että erityisesti palveludirektiivin puutteellinen täytäntöönpano ja poikkeava soveltaminen vaikuttavat haitallisesti sisämarkkinoihin;
30. korostaa, että tarvitaan selkeä ja yhtenäinen sääntely-ympäristö, joka mahdollistaa palvelujen kehittämisen työntekijöitä ja kuluttajia suojaavassa markkinaympäristössä ja jolla varmistetaan, ettei nykyisiin tai uusiin markkinatoimijoihin EU:n sisämarkkinoilla kohdisteta tarpeettomia sääntelyesteitä riippumatta niiden käyttämästä liiketoimintamallista;

31. pyytää kiinnittämään huomiota myös tiettyjen jäsenvaltioiden palveluntarjoajien yhtiömuotoja ja osakkuuksia tai hallintorakennetta koskeviin perusteettomiin tai suhteettomiin rajoituksiin sekä rajoituksiin, jotka koskevat ammattien harjoittamista yhdessä; korostaa, että jotkut näistä rajoituksista voivat muodostaa kohtuuttomia tai perusteettomia esteitä rajat ylittävälle palvelujen tarjoamiselle; painottaa, että palveluihin sovellettavien sääntelyvaatimusten ja -rajoitusten oikeasuhteisuusarvioinnin on oltava johdonmukaisempaa;
32. painottaa, että palveludirektiiviin sisältyvä ilmoitusvelvollisuus olisi voinut olla tehokas väline perusteettomien tullien ulkopuolisten esteiden vähentämisessä tai poistamisessa mutta jäsenvaltiot ja komissio ovat laiminlyöneet sen soveltamista; on tämän vuoksi tyytyväinen siihen, että sisämarkkinastrategiassa on kiinnitetty enemmän huomiota ilmoitusmenettelyyn, koska varhaisella puuttumisella voidaan tarkistaa kansallisia toimenpiteitä ongelmien ratkaisemiseksi jo ennen kuin niitä ilmenee; katsoo lisäksi, että jäsenvaltioilta olisi pyydettävä yksityiskohtaisempia perusteluja, kun uusia sääntelytoimia otetaan käyttöön; painottaa myönteisiä kokemuksia, joita on saatu tuotteita koskevasta ilmoitusmenettelystä, ja ehdottaa tämän käyttämistä mallina parannettaessa palveluja koskevaa menettelyä;
33. huomauttaa, että julkisiin palveluihin sovelletaan erityissuojelua sisämarkkinasääntöihin nähden niille osoitettujen yleisen edun mukaisten tehtävien vuoksi ja että näin ollen viranomaisten vahvistamat niiden moitteetonta toimintaa koskevat säännöt eivät muodosta tullien ulkopuolisia esteitä; huomauttaa tässä yhteydessä, että sosiaali- ja terveyspalveluihin ei sovelleta palveludirektiiviä;
34. toteaa, että rakennuspalvelujen tarjoajat kohtaavat usein vaatimuksia, jotka liittyvät niiden organisaatioon kotimaassa, myös organisaatiota koskevaan sertifiointijärjestelmään, mikä tekee rajat ylittävien palvelujen tarjoamisesta liian monimutkaista ja rajoittaa näin rakennuspalveluiden ja rakennusalan ammattilaisten vapaata liikkuvuutta;
35. kehottaa komissiota puuttumaan näihin esteisiin muun muassa parantamalla vastavuoroista tunnustamista, jos se on tarkoituksenmukaista, ja tarvittaessa lainsäädäntötoimin; korostaa, että tulevat toimet, kuten ehdotettu palvelupassi, eivät saisi johtaa hallinnolliseen lisätaakkaan vaan niillä olisi pyrittävä puuttumaan tullien ulkopuolisiin esteisiin;
36. kehottaa komissiota tarkastelemaan rasitteita, jotka liittyvät pankkialan sirpaloitumiseen unionissa, mistä seuraa ongelmia ulkomaalaisille toimijoille, erityisesti pk-yrityksille, jotka yrittävät avata pankkitilin jossakin toisessa jäsenvaltiossa;
37. toteaa, että jotkut säänneltyyn ammattiin pääsyä ja ammatin harjoittamista koskevat jäsenvaltioiden säännökset voivat olla kohtuuttomia ja ne voivat siksi luoda tarpeettomia sääntelyesteitä pääsyyllä harjoittamaan joitakin ammatteja ja säänneltyjen ammattien palveluntarjoajien liikkuvuudelle; pitää kuitenkin tärkeänä, että varmistetaan oikeudenmukainen kilpailu, koulutuksen laatu ja onnistuneiden tutkintojärjestelmien tukeminen;
38. toistaa komission näkemyksen siitä, että kaksoistutkintojärjestelmät ovat suositeltavia esimerkkeinä parhaista käytännöistä Euroopan unionissa;

39. on tyytyväinen kahden viime vuoden aikana tehtyyn keskinäiseen arviointiin; katsoo, että hyvin suunnitellut vertaisarviointimenettelyt, jotka kannustavat avoimeen vuoropuheluun jäsenvaltioiden kesken, voivat olla tehokkaita muutoksen edistäjiä; kannustaa jäsenvaltioita ja komissiota laajentamaan tätä käytäntöä erityisesti muille sisämarkkinoiden sääntelyn aloille;
40. kehottaa komissiota tarkastelemaan jäsenvaltioiden uudistusten painopisteitä asiantuntijapalvelujen alalla eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä ja maakohtaisissa suosituksissa tiettyjen ammattien sääntelyn poistamisesta jäsenvaltioissa;

Vähittäiskaupan sisämarkkinat

41. tuo esiin komission vuosina 2014–2015 toteuttaman vähittäiskauppaa koskevan vertaisarvioinnin, jossa kävi ilmi, että vähittäismyyjät kohtaavat sisämarkkinoilla usein sijoittautumiseen ja toiminnan harjoittamiseen liittyviä suhteettomia ja aiheettomia ehtoja ja menettelyjä;
42. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita nopeuttamaan täydellisten digitaalisten sisämarkkinoiden potentiaalin vapauttamista ja EU:n digitaalistrategian täytäntöönpanoa;
43. painottaa, että eräät jäsenvaltiot ottavat käyttöön säännöksiä, jotka syrjivät taloudellista toimintaa vähittäis- ja tukkukaupan alalla toiminnan harjoittamiseen käytettävän pinta-alan suuruuden, yrityksen koon tai pääoman alkuperän perusteella, mikä on vastoin sisämarkkinoiden ajatusta ja vapaan kilpailun periaatteita ja rajoittaa työmarkkinoiden kasvua;
44. painottaa, että vähittäis- ja tukkukaupalle rajoituksia aiheuttava unionin lainsäädännön vastainen ja kohtuuton sääntely saattaa luoda merkittäviä esteitä markkinoillepääsulle ja supistaa uusien myyntipaikkojen avaamista, haitata kilpailua ja johtaa kuluttajahintojen nousuun; korostaa tässä mielessä, että jotkin maksut, tarkastusmaksut ja muut toimenpiteet voivat muodostaa tullien ulkopuolisia esteitä, jollei niitä perustella julkisen politiikan tavoitteilla; katsoo, että vähittäis- tai tukkukaupalle asetetuilla toimintarajoituksilla ei pidä rajoittaa näitä toimintoja perusteettomasti tai kohtuuttomasti, eivätkä ne saa johtaa tosiasiallisesti markkinatoimijoiden syrjimiseen;
45. kehottaa komissiota vahvistamaan vähittäiskaupan sijoittautumista koskevia hyviä toimintatapoja, joilla varmistetaan tuotteiden ja palvelujen vapaa liikkuvuus, noudattaen samalla suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteita;
46. kehottaa komissiota analysoimaan vähittäis- ja tukkumyynnin toimintarajoituksia sisämarkkinoilla, tekemään tarvittaessa uudistusehdotuksia ja raportoimaan tästä analyysistä keväällä 2017;
47. korostaa, että helppokäyttöinen, kohtuuhintainen, tehokas ja laadukas pakettien toimitus on olennainen edellytys kukoistavalle rajat ylittävälle verkkokaupalle, joka hyödyttää pk-yrityksiä ja etenkin kuluttajia;

IV. Päätelmät

48. kehottaa komissiota esittämään vuonna 2016 kattavan katsauksen tullien ulkopuolisista esteistä sisämarkkinoilla sekä analyysin välineistä näihin esteisiin puuttumiseksi ja erottamaan selkeästi toisistaan tullien ulkopuolisen esteen ja jäsenvaltion oikeutetun

julkisen politiikan tavoitteen oikeasuhteista toteuttamista edistävän sääntelyn ja antamaan samassa yhteydessä kunnianhimoisen ehdotuksen näiden tullien ulkopuolisten esteiden poistamisesta mahdollisimman pian, jotta vapautetaan sisämarkkinoiden edelleen hyödyntämätön potentiaali;

49. kehottaa komissiota aloittamaan ajoissa unionin politiikan ja lainsäädäntötoimien tarkastelun kehittyvillä aloilla ja kuulemaan tässä yhteydessä laaja-alaisesti sidosryhmiä, erityisesti pk-yrityksiä ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioita;
50. kehottaa komissiota ensinnäkin varmistamaan, että jäsenvaltioissa noudatetaan jo olemassa olevia sisämarkkinasääntöjä, sen sijaan, että luodaan uusia lisäsäädöksiä, jotka koskevat olemassa olevien sääntöjen jo kattamia kysymyksiä;
51. kehottaa komissiota syventämään valvontaansa ja vahvistamaan sisämarkkinoiden peruseriaatteita; katsoo, että varhainen puuttuminen kansallisiin toimenpiteisiin tai täytäntöönpanomenettelyihin, jotka muodostavat perusteettomia tullien ulkopuolisia esteitä, voi olla tehokkaampaa ja nopeammin tuloksiin johtavaa kuin rikkomusmenettelyn käynnistäminen; painottaa kuitenkin, että unionin lainsäädännön vakavissa tai toistuvissa laiminlyönneissä tai virheellisessä soveltamisessa komission on käytettävä kaikkia saatavilla olevia keinoja, rikkomusmenettelyjen priorisointi mukaan lukien, jotta varmistetaan unionin sisämarkkinalainsäädännön täysimääräinen täytäntöönpano;
52. pitää valitettavana, että parlamentin oikeutta saada rikkomusmenettelyä edeltävään vaiheeseen ja rikkomusmenettelyyn liittyviä olennaisia tietoja on edelleen rajoitettu, ja kehottaa tässä suhteessa lisäämään avoimuutta luottamuksellisuussääntöjä asianmukaisesti noudattaen;
53. kehottaa jäsenvaltioita suhtautumaan sisämarkkinoihin yhteisenä aloitteena, joka edellyttää koordinoitua ja kollektiivista ylläpitoa ja on edellytys unionin talouden kilpailukyvyille; katsoo, että perusteettomista tullien ulkopuolisista esteistä kärsivät viime kädessä kuluttajat, kun kansallisille markkinoille ei pääse uusia tulokkaita, hinnat nousevat, laatu heikkenee ja valinnanvara vähenee; katsoo, että sisämarkkinoiden ylläpitämiseksi ja edistämiseksi jäsenvaltioiden olisi uhrattava enemmän aikaa sisämarkkinoita koskeville horisontaalisille huolenaiheille ja pyrittävä määrittämään alat, jotka edellyttävät priorisoituja toimia yhdeltä tai useammalta jäsenvaltiolta;

o

o o

54. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle, neuvostolle, Eurooppa-neuvostolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.